

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătinindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplace Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiun

Numeri singuratici la 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Plocești

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Spânzurătorii..

(*) Din tabăra svăpăiașilor kossuthiști maghiari s'au auzit de repețite-ori insultele cele mai sfruntate, calumniile cele mai nerușinate la adresa bravilor nostri luptători dela 1848. Îndeo-sebi eroii și martirii nostri cei mai de seamă au fost împrorocați cu noroiul cel mai infect al șovinismului unguresc.

Totdeauna, când se dădeau asemenea campanii turbate, echoul indispensabil era, că martirii și eroii nostri sunt »bandiți« și »tălhari«, indivizi »buni de spânzurătoare«.

»*Akasztófára valók*«, acest cuvânt sëlbatoc răsună de pe buzele veninoase ale asiaticilor. Și toți șovinistii, toată »patrioțimea« ungurească, toată haita de admiratori ai bărbosului Kossuth Lajos — aplauda cu nespūsă plăcere, se tăvălia în cea mai delicioasă desfătare...

Noi, cunoscători ai firei maghiare, știutori de cât minim cultural și moral e capabil un spirit kossuthist, nu ne-am arătat nici-odată surprinși de asemenea atacuri furioase, de asemenea turpitudini neomeneoase.

Nu ne-au surprins ele nici-odată, dar' ne-au revoltat întotdeauna. Și n'a fost ocazie, în care indignarea și revolta noastră s'au nu fi izbucnit cu tărie elementară, spulberând infamiile turbașilor și înfierând pe fruntea lor pece-tea nemerniciei.

Umanismul nostru profund, înăscut temperamentului românesc, sentimentele noastre de sfântă pietate și dragoste către măreții eroi și martiri ai vieții noastre naționale dela 1848, iubirea noastră nestrămutată către patrie și tron, credința noastră adevărată în adevărată libertate, în fine dinasticismul nostru cel neprihănit, botizat de mii de ori cu sângele a mii de frați români, — acest complex de porniri nobile și ideale stăpânindu-ne, ne-a făcut să ne ridicăm puternic glasul în contra nemernicilor conspiratori și detronatori, cari vin să insulte icoanele cele mai scumpe ale istoriei noastre.

Acum de curând, un nenorocit de honved dela 1848, ajuns din grația »națiunei« în gălăgiosul »parlament« din Budapesta, și-a luat îndrăzneala să reediteze de nou vechile turpitudini și infamii la adresa unuia dintre eroii nostri dela 48.

Înțelegem atitudinea unui individ anume *Lakatos*, deputat în fracțiunea de sub conducerea lui Kossuth Ferencz.

Acest biet *Lakatos*, voind să spună și el ceva într'una din ședințele mai recente ale camerei maghiare, s'a năpustit cu o furie de nebun asupra dlui *Azente Severu*, pe care l'a numit »*akasztófára való*«.

Se plânge amintitul *Lakatos*, că guvernul *Bánffy* lasă să piară de foame (!) pe »bravi« honvezi dela 1848, pe când în același timp tolerează ca »trădători de patrie ca *Azente Severu*« să beneficieze de pensie de stat!

Evident, cuvintele individului *Lakatos* sunt toate minciuni nerușinate și obrăznicii ne mai pomenite.

Antău, guvernul maghiar nu numai că ajută cu bani grei, din vistieria țerei, pe honvezii dela 48, dar' de dragul acestora a jertfit de repețite-ori sume extraordinare, revoltător de considerabile!

Ear' în ce privește pe dl *Azente Severu*, fala și mândria noastră, el nu ia pensie dela guvernul maghiar, ci usează pur și simplu de un drept recunoscut de către vechile guverne austriace.

Dar' nici nu se plătește să discutăm în merit cu nenorocitul de *Lakatos*.

E doar' lucru știut de toată lumea, că toți veritabilii »patrioți« urăsc din adâncul inimei pe acei viteji români, cari în vremurile cele mai furtunoase pentru dinastie au dovedit înalte aptitudini dinastice și patriotice ale neamului românesc.

Ceea-ce voim să constatăm acum e, că aceeași ciumă șovinistă kossuthistă, care bântue la Oradea-mare, a izbucnit și din cuvântarea acestui *Lakatos*.

Și mai voim să constatăm, că în camera maghiară nu s'a aflat barem unul care să protesteze în contra cuvintelor revoluționare ale lui *Lakatos*. Nici chiar președintele n'a îndrumat la ordine pe turbatul kossuthist, ear' preținșii deputați »români« ca d'al de *Vuia Péter*, *Szerb Gyuri* și alți *Csocani* au tăcut chitic!

Nici aceste fenomene nu ne surprind. Ele reîntăresc credința, că și camera din Pesta și preținșii »români« de acolo nu însemnează moralicește nimic.

În ce ne privește, noi asigurăm și acum pe nebulii șovinisti și în special pe acel *Lakatos* de disprețul nostru cel mai adânc.

În același timp folosim ocazia de a ne repeși admirarea și dragostea către venerabilul *Azente Severu* și către toți eroii și martirii nostri dela 1848!

Sibiu, 5 Noemvrie n.

Congresul dela Turin și chestia națională. La congresul internațional studențesc din Turin, care se va deschide la 15 Noemvrie n. c., pre-cum sântem informați, vor lua parte mai mulți studenți din România și dela noi și se va pune pe tapet **chestia națională**.

Asemenea vor lua parte la congres și mulți studenți unguri, cărora li-s'a pus la dispoziție **sume însemnate de bani din partea ministerului de culte și instrucție unguresc**.

Eată ce informații are »**Drape-lul**« despre participarea la congres:

La congres vor pleca din România un grup de studenți pe speșele lor.

Afară de acestia vor lua parte la congres ca delegați oficiali studenții români **G. Iorgala și Demetrescu-Brăila**, președintele comitetului național, **I. Popescu-Pion**, președintele asociației studenților universitari din București și **Velciu**, președintele asociației din Iași.

Pe lângă studenții din România vor pleca la congresul studențesc și **mai mulți studenți români din Transilvania**.

După câte aflăm, la congresul din Turin se va discuta mult **chestia fraților nostri de peste Carpați**.

Pe de altă parte aflăm, că pentru a contrabalansa efectul pe care-l vor produce studenții români, s'au hotărât să plece la acest congres **un foarte mare număr de studenți unguri**.

Din partea studenților din România, cel dintău care va vorbi în chestia națională este dl *Demetrescu-Brăila*. D-sa va vorbi despre **Liga culturală**, arătând scopul acestei instituțiuni, și despre **suferințele și prigonirile pe care le îndură frații nostri transcarpațini din partea Ungurilor**.

Dorim din tot sufletul, ca studenții români să fie la înălțimea pe care o reclamă solemnitatea momentului.

De-ale eghemonilor nostri. Joi, în 3 l. c. prim-ministrul *Bánffy* a fost primit de către Maiestatea Sa în audiență de o oră. Semioficiosul »**Bud. Tud.**« anunță, că *Bánffy* a raportat Maiestății Sale despre efectul însuflețitor, ce l'a produs dorința *M. Sale*, de-a depărta statua lui *Hentzi* și în locu-i a ridica statua Reginei.

O altă foaie anunță, că *Bánffy* a raportat în detalii *M. Sale* despre **situația parlamentară**, care de loc nu e îmbucurătoare. Dieta și-a întrerupt Sămbătă ședințele și și-a început de nou activitatea Joi, în 3 l. c. Opoziția continuă cu energie lupta contra guvernului, care poate se duce la obstrucție, deși *Bánffy* se folosește de toate mijloacele pentru a intimida opo-

ziția și a o îndupleca să încete cu lupta parlamentară.

Aceasta dă a o înțelege prin un comunicat polemic publicat în semioficioasa »**Pol. Korr.**«, în care se zice, că nici invidia nu poate nega, că *Bánffy* are un merit oare-care întru desvoltarea relațiilor armonice dintre Coroană și națiune, din care a isvorit și noul favor al Regelui. Acest fapt are însemnătate politică, de oarece va contribui și mai mult la condamnarea obstrucției. Critica parlamentară e bună, dar' în luptele politice sânt momente, în cari ura nepuțin-cioasă trebuie să se vire în bărlug.

Eată de ce limbaj se folosește *Bánffy* în strimtoare.

Cuota. Comisiunea ungară de cuotă în ședința sa din 3 l. c. a luat la dezbateri adresa preșidentului comisiei austriace, în care se cere dela **Ungaria o cuotă de 38%**. Comisiunea ungară a decis în unanimitate, că **această pretensiune nu se poate împlini și a declarat**, că nu are speranță, că pertractările mai departe vor avea succes favorabil.

Astfel probabil, că în chestia cuotei va decide earăși Împăratul-Rege pe timp de un an.

Sturdza și Ghenadie. Am dat știrea, ce se răspândise în România, că *I. P. S.* Sa fostul Metropolit-Primat **Ghenadie** va intenta proces contra dlui *Sturdza* pentru expresiile vătămătoare, cu cari l'a tratat în discursul său finit zilele trecute la Craiova.

Ziarele din București sositte azi confirmă această știre, arătând și procedura, care s'a ales. Anume *I. P. S.* Sa fostul Metropolit *Ghenadie Petrescu* va sesiza pe președintele curței cu jurai, spre a chema în judecată pe dl *Dimitrie Sturdza* și pe dl *Ianovici*, cerându-le despăgubiri civile din cauza daunelor morale ce i-au pricinuit prin publicarea în »**Voința Națională**« a discursului dela Craiova.

Totodată se va cere deschiderea, în contra dlui *Dim. Sturdza*, a acțiunei penale, în conformitate cu legea responsabilității ministeriale.

Președintele senatului va fi dar' sesizat de *I. P. S.* Sa fostul Metropolit de o cerere de dare în judecată în contra lui *D. Sturdza*.

Domnii *Lascar Catargiu*, *George Gr. Cantacuzino*, *Petre Carp*, general *Manu*, *Titu Maiorescu*, *G. Panu*, vor susține în senat cererea de dare în judecată.

LIBERTATEA

de

JOHN STUART MILL.

— Traducere de Teodor V. Păcățian. —

III.

Individualitatea ca unul din elementele prosperității.

Acestea sânt motivele, cari impun, ca ființa omenească să-și formeze liberă ideile și să-și exprime ideile fără rezervă; și acestea sânt urmările, cu influențe stricacioase asupra naturii spirituale, ear' prin aceasta și asupra naturii morale a omului, atunci când libertatea nu se acordă, sau în contra oprirei nu se afirmă.

Să cercetăm înainte de toate, dacă aceleași motive nu cer, ca oamenii să lucreze liber, conform ideilor lor; să-și introducă ideile în viață, fără a fi împedecați, fizicește sau moralicește, din partea semenilor lor, câtă vreme aceasta se întâmplă pe socoteala și primejdia lor proprie.

Nimenia nu pretinde, ca acțiunile să fie tot atât de libere ca și ideile. Din contră, chiar și ideile perd din inviolabilitatea lor, atunci, când împrejurările în cari sânt exprimate, sânt de natură a da un anumit indemn la comiterea de fapte rele. Ideea, că negustorii de ce-

reale fac ca săracii să rabde foame, sau, că proprietatea e hoție, are se rămână neatinsă câtă vreme își face simplu numai cursul prin presă. Dar' poate fi cu drept cuvânt pedepsită atunci, când se comunică cu graiu viu unei mulțimi iritate, adunată înaintea casei unui negustor de cereale, sau atunci, când se împărțășește plebei prin foi volante.

Ori-ce fel de acțiune, care, fără motiv justificabil, aduce altuia păgubire poate să fie, ear' în casuri mai însemnate trebuie supravegheat în modul cel mai hotărât, din partea sentimentelor cari îi sânt nefavorabile, ear' în cas de necesitate, chiar prin o intervenire activă a omeniei. Trebuie restrînsă libertatea ființei singuratice întru atât, ca ea să nu devină sarcină pentru alții.

Când însă individul nu supără pe nimeni cu ceea-ce-l privește numai pe el; ear' în afaceri, cari îl privesc numai pe el însuși, lucrează conform afecțiunilor și aprecierilor sale proprii: aceleași motive, cari pledează pentru libertatea ideilor, dovedesc, că trebuie să i-se permită, fără nici o neplăcere, și punerea în praxă a ideilor sale, pe socoteala proprie.

Că oamenii nu sânt infalibili; că adevărurile lor sânt în mare parte numai jumătăți de adevăruri; că o egalitate de vederi n'ar fi de dorit, — întrucât ea nu e rezultatul unei comparațiuni perfecte și libere cu opiniile contrare; și că diversitatea de idei nu e vre-un rău, ci servește spre bine, până atunci, până când oamenii vor fi mai capabili, ca acum, în a recunoaște toate părțile adevărului: toate acestea sânt principii, cari nu pot fi aplicate în măsură mai mică asupra acțiunilor oamenilor, decât asupra ideilor lor.

Tot așa cum e oportun, ca în starea imperfectă a oamenilor, să existe diferite opinii, e de folos și aceea, ca să se facă diferite încercări de traiu, pentru-ca deosebitelor caractere să li-se permită teren liber, — fără a fi nedrepte față cu altele, — și pentru-ca valoarea diferitelor moduri de viață să se probeze în mod practic, când cineva voește să facă încercare cu ele.

Scurt, e de dorit, ca în chestiuni, cari nu ating în prima linie pe alții, individualitatea să fie lăsată în grija sa proprie.

Acolo, unde nu propriul caracter, ci moștenirea sau obiceiurile altor oameni servesc ca reguli de viață, lipsește una din principalele părți ale fericirii omenești; și lipsește adevărata parte principală a progresului personal și social.

Cea mai mare dificultate în afirmarea acestui principiu, nu zace în aprecierea mijloacelor pentru scopul acceptat, ci în indiferența oamenilor, în general, față de scopul însuși. Dacă ar simți omul, că desvoltarea individualității e una din condițiile principale ale prosperării; că nu numai e element coordinat a tot ce se exprimă în cuvintele: civilizație, instrucție, educație, cultură, dar' necesarmente, formează chiar o parte și o condiție a acestora: n'ar exista nici o primejdie că libertatea ar pute fi desprețuită, ear' stabilirea limitelor între libertate și între supravegherea socială, n'ar întâmpina nici o greutate extraordinară.

Dar' răul e, că modul obișnuit de cugetare, abia recunoaște primordialitatea individuală un ce de valoare internă, sau un ce care merită atenție în dragul seu propriu.

Majoritatea e mulțumită cu starea omeniei așa cum e ea (pentru-că majoritatea a făcut să fie așa cum e), și nici nu poate înțelege, cum de nu poate fi bună această stare pentru ori-cine; și ce e mai mult: primordialitatea nici nu face parte din idealul celor-ce compun majoritatea reformatorilor morali și ai societății, ci mai curând e privită cu jalusie de o pedecă superăcioasă, — poate chiar rebelă, — în acceptarea generală a ideilor, pe cari acești reforma-

tori, conform judecății lor proprii, le țin de cele mai bune pentru omenie.

Puține persoane, — în afară de Germania, — înțeleg însemnătatea teoriei pe care distinsul învățat și politician *Wilhelm de Humboldt* și-a ales-o ca obiect de tratare, că: »adeveratul scop al omului nu e acela pe care-l prescriu afecțiunile schimbăcioase, ci acela pe care-l prescrie mintea, în veci neschimbăcioasă: *suprema și cea mai proporționată formațiune a puterilor sale într'un întreg*«, — că prin urmare, obiectul »pentru care are să lupte vecinic omul singuratic, și pe care nu-l poate lăsa din vedere cel-ce vrea să influențeze asupra omului, e: *particularitatea forței și a educațiunei*«, — că particula-tatea aceasta are două recerînțe: »*libertatea și diversitatea de situații*« — și că din unirea acestora, se naște: »*forța individuală și variata diversitate*«, — cari, împreunate la olaltă, dau: »*originalitatea*«.

Ori-cât de puțin ar fi însă inițiată mulțimea în o doctrină ca a lui *Humboldt*, și ori-cât de surprinzător ar fi pentru ea să-și vadă individualitatea atât de sus taxată: nu trebuie să uităm totuși, că diversitatea de idei poate exista numai în măsura aceasta.

Nimeni nu-și inchipeu un fel de vieță excelent așa, ca oamenii să n'aibă alta de lucru, decât să se imiteze reciproc.

Nimeni nu va afirma, că oamenii n'au să asculte, în modul lor de vieță și în celelalte afaceri ale bunei stări, cari fi ating pe ei înșiși, de influența judecății lor proprii sau a caracterului lor personal.

De altă parte, ar fi nerozie a afirma, că oamenii ar trebui să trăească așa cum cum nu era nimic cunoscut în lume înainte de a vedea ei lumina zilei; ca-șicum experiența n'ar fi făcut nimic până acum, pentru a demonstra, că un mod de viețuire sau un fel de traiu, are preferință înaintea celui alt.

(Va urma).

Spicuri din parlament.

Ședința dela 29 Oct.

Marjay Péter: Nu numai acela e păcătos, care defraudează și fură, ci și acela, care strică bunuri morale, și acela care calcă legea și cuvântul dat. Opoziția nu fără cauză atacă guvernul, ci pentru aceea, că **acesta face abuz de putere, deosește demnitatea omenească, așa că opinia publică și-a perdut credința în dreptate**. Cu drept cuvânt se poate deci zice, că **capul guvernului unguresc este unul dintre cei mai mari păcătoși**. Dar' ori-ce păcat trebuie să se răsplătească, și acest scop îl urmărește opoziția prin lupta sa.

Frey Ferencz: Înțelepciunea de stat a ministrului are o caracteristică, că el în discursurile sale nu se provoacă la faptele bărbaților mari, ci la fabule despre animale, cu lupul și mielul, mai apoi la fabula cu vulpea și corbul.

Ioánka (întrerupând): Este o fabulă și despre măgar...

Frey Ferencz: Dar' și aceste fabule în discursurile sale sânt întunecate, ca și declarațiile sale politice.

Gullner Gyula vorbește despre chemarea parlamentului și apoi continuă:

Noi din parlamentarism avem numai formele, cuprinsul și spiritul lipsește. Pentru formă este aici majoritatea guvernului, dar' se nu întrebăm *câte milioane a costat*. Să nu întrebăm *prin câte încălcări de lege, prin câte abuzuri s'a compus această majoritate* și mai pe sus de toate se nu întrebăm, că ce preț a dat națiunea pentru această majoritate *prin deadașenia stimei față de legi, prin perderea încrederei în stăpânirea dreptății*, cari toate ne arată calea luptei electorale triumfătoare a baronului *Bánffy*.

Volnicile și persecuțiile politice, cari s'au încetăținit în Ungaria sub stăpânirea lui, nu pot înlocui legea și dreptatea, **violența și intrigele,** cari sunt mijloacele ajutoare ale guvernării lui, nu pot fi însușirile pentru rolul, ce-l așteaptă națiunea dela conducătorul ei.

Din sala aceasta au alungat lupta nobilă a principilor și sunt de credință, că satisfac datorită lor parlamentare dacă votează, votează și eărăși votează.

Noi opoziția nu periclităm parlamentarismul, noi nu facem altceva, decât voim să scăpăm țara de un om, în a cărui parolă nu mai avem nici o încredere, **din creșterea căruia e ștearsă legea, dreptul și stîmna față de dreptate,** care are un singur mijloc de guvernare: **volnicia.**

Sedinta dela 3 Noemvrie.

Visontai Soma protestează contra afirmărilor lui Tisza István, care în discursul seu din Ugra a zis, că lupta opoziției e copilărie și pierdere de vreme. Lupta — zice el — se poartă pentru mari interese naționale și atitudinea guvernului e de vină, că parlamentul a ajuns în o situație piezișă.

Tisza István a luat în apărare libertatea presei, dar' e curios, că atât majoritatea, cât și Tisza se îngrijesc tocmai acum de o garanță a libertății, pe când atâtea desastre, atâtea pustiiri și atâtea stricăciune este pe toate terenele vieții noastre publice. Cei dela putere și sateliții lor vreau să se prezente ca păzitori ai libertăților constituționale, dar' nimenea din majoritate nu 'și-a ridicat glasul contra încălcării drepturilor personale: cum sunt **libertatea personală, dreptul de întrunire, dreptul de asociare,** pe cari mereu le calcă la ordinul autorităților.

Rakovszky István zice, că sistemul actual e de vină la căderea autorității parlamentare și amintescă casurile cu Bokross, Morzsányi, Blaskovich, Desewffy etc. Aceste stricăciuni vaza parlamentului — zice Rakovszky. Guvernul e susținut în mare parte de aceia, cari afirmă că păzesc moștenirea lui Deák și între patru ochi se revoltă contra lui Bánffy, dar' în public nu cutează să se pronunțe, căci **își tem casele pancerate.**

Makfalvay Géza: Să nu vorbească guvernul despre **bancruta parlamentului.** Aceea o face guvernul și partidul seu cu vicinalele, cu **alegerile volnice, cu votarea ori-cărei măsură absurde....**

Cronică politică.

Conflictul anglo-francez.

Ziarele engleze de azi au articoli vehemenți și amenințatori pentru chestia Fașodei. Times și Standard spun pe față, că **Anglia de fapt face pregătiri de război.** Ziarele engleze fac apoi aspre reproșuri Franciei pentru moti-

vul că deși ministrul Dalcassé a declarat că va rechemă expediția Marchand din Fașoda, până azi n'a rechemat-o.

Deodată cu aceste știri se telegrafează însă din Paris, că consiliul de miniștri ținut ieri a hotărât să îndrume pe Marchand ca să predece Fașoda comandaiei din Egipt. Pe lângă toate animositățile se sperează că chestiunea Fașodei se va rezolva în curând pe cale pacifică.

Împăratul Germaniei în Palestina.

Părechea imperială a vizitat ieri mai multe institute din Ierusalim, între care și școala de fetețe a reuniunii catolicilor germani din Palestina. A mai cercetat apoi oștișii Ioaniților, unde a locuit împăratul Frideric la 1869, precum și muntele Golgotha.

Ieri a plecat părechea imperială la Iaffa.

Din Petersburg se scrie, că pelerinajul împăratului n'a făcut bună impresie în cercurile de acolo. Privesc cu neîncredere succesele Germaniei în Turcia și mărirea influenței germane în Orient. Foaia »Peterburgskia Vestomosti« scrie un important articol »Făclia lui Nero«, în care vorbește despre vîrsările de sânge din Creta, apoi despre conflictul turco-bulgar și turco-serb, numindu-le pe toate »Făclia lui Nero« aprinsă de Sultanul, care luminează drumul lui Wilhelm.

Călătoria împăratului german în actualele împrejurări — zice foaia rusească — este o degradare a creștinismului. Odinioară, pe timpul lui Nero, creștinii au fost persecutați de păgâni, azi ei pe ei se dejosesc, certe și neînțelegeri ațîță unii în contra altora și 'și lipsesc credința de putere și importanță.

Foaia rusească motivează aceste învinuiri cu atitudinea, ce o manifestă Germania în chestiunea protectoratului.

Un alt ziar rusec, *Novoje Vremja*, nu ia de loc în serios călătoria împăratului german. Spune, că pe când Wilhelm 'și-a făcut intrarea în Constantinopol, mulți 'i-au strigat »juche, juche!« ceea-ce înseamnă: »rusine, rusine!« Un nou articol al foii rusești sfîrșește cu cuvintele: »Care va fi sfîrșitul prieteniei germano-turcești? Fi-va silită Germania să comită o gravă eroare politică, ori că-i va succede să pună în virful fesului turcesc, coiful german? Viitorul va arăta.«

Creta.

În zilele aceste se îndeplinește eșirea oastei turcești din Creta și ocuparea ei prin trupele internaționale ale celor patru puteri.

Cu privire la prințul George se afirmă, că el e denumit de guvernator cu învoirea părintelui seu, a regelui Greciei și că Sultanul probabil nu se va împotrivi. Prințul George a fost sprighit în special de Rusia și apoi și de Franția. Austro-Ungaria, secundând Germaniei, era contrară denumirii prințului George de guvernator, dar' de când

a fost Muraviev la Viena, s'a schimbat atitudinea lui Goluchowski și a încetat a mai face împotrivire. Probabil, că cu aceasta stă în legătură petrecerea familiei regale a Greciei în Viena, de unde a plecat zilele acestea.

Chestiuni școlare.

Convocare.

Reuniunea învățătorilor români gr-cat. din districtul protopopesco al Aiudului își va ține adunarea de toamnă în 14/26 Noemvrie a. c. în sala școlii din Pețelea. La această adunarea sînt cu toată stîmna invitați: toți învățătorii români gr-cat. aparținători acestui district protopopesco, p. t. domni preoți, precum și onoratul public interesat de cauza învățămîntului popular.

Ordinea de zi:

- I. La orele 8 și jum. a. m. întrunire în școală și participare în corpore la serviciul divin.
- II. După serviciul divin prima ședință.
 1. Deschiderea adunării prin președintele.
 2. Alegerea notarului — trecînd fostul notar într'alt district protopopesco.
 3. Cetirea și verificarea procesului verbal din adunarea precedentă.
 4. Cetirea disertațiilor: a) »Despre educațiune«, de dl. Antonie Buceu, învățător în Ufalău-Tâmpăhaza; b) »Școala și influența ei asupra formării caracterului«, de Cornel Crișan, învățător în Teiuș.
 5. Încasarea taxelor dela membrii vechi — (membrii, cari sînt în restanță cu taxele anului trecut, sînt cu insistență rugați a 'și-le achita).
 6. Susceperea de noi membri.
 7. Prânz comun.
- III. La orele 2 d. a. ședința a doua.
 8. »Desvoltarea numărului 4«. Prelegere practică ținută de dl. Basiliu Mesaros, învățător în Băgău.
 9. Desbateri asupra prelegerii practice și a disertațiilor.
 10. Alegerea unui delegat pentru comitetul central și alor 2 delegați pentru adunarea generală.
 11. Raportul casarului și al bibliotecarului.
 12. Defigerea locului pentru ținerea adunării de primăvară.
 13. Designarea persoanei care la proxima adunare va avea să țină prelegere practică de model.
 14. Eventuale propuneri.
 15. Verificarea procesului verbal prin o comisiune de 2 membri.
 16. Închiderea adunării.

P. S. Doritori de a lua parte la prânzul comun, sînt rugați a avisa despre aceasta pe dl. Iuliu Domșa, învățător în Pețelea (Paczalka) p. u. Tövis, cel puțin până în 22 l. c. st. n. Costul prânzului este 60 cr. de persoană.

Teiuș, la 2 Noemvrie st. n. 1898.

Cornel Crișan,

inv. gr-cat., președinte.

Cronica zilei.

Sibiu, 5 Nov. n.

Din cauza sfînteii sîrbători de Luni, numărul proximal foii noastre va apăre numai Marți seara.

Hymen. Elisa Comaniciu și Mateiu Mateiu, învățător dirigent la școala capitală din Veneția-inferioară, își vor sîrba cununia în 8/20 Noemvrie a. c., în biserica gr-or. din Veneția-inferioară.

Procedura curților cu jurați va intra în vigoare la 1 Ianuarie 1899. Ministrul de interne a înștiințat deja pe toate autoritățile din țară despre aceasta. În ordinul seu ministrul înșiră și datorințele ce le vor avea orașele și comunele și apoi își anticipează dulcea speranță, că acelea vor și împlini conștiențios toate obligamentele ce le impune noua lege.

La mormîntul lui Gozdsu. »Gaz. Trans.« 'i-se scrie din Budapesta: »Marți, 1 Nov. st. n. întreagă tinerimea română universitară de aici a luat în corpore parte la procesiunea aranjată la mormîntul fericitului Emanuil Gojdu. Membrii coloniei române din loc încă s'au prezentat în număr frumos la festivitate în frunte cu reprezentanța fundațiunii. Festivitatea a fost imponentă și a avut succes strălucit. S'a deșus înainte de toate o frumoasă cunună pe mormînt. A urmat apoi partea oficială, care s'a introdus printr'un cântec funebru acomodat, executat de excelentul cor al societății. Discursurile ocazionale le-au rostit: A. Cioban, st. jur. și L. Tritean, stud. fil. Ambii au vorbit cu mult sentiment și au accentuat îndeosebi, că tot ceea-ce a făcut marea Gozdsu pentru noi, vom pute răsplăti nutrinnd aceeași dragoste și alipire față de neamul și limba noastră, care a manifestat-o și nemuritorul fondator prin fundațiunea sa. Seara a urmat apoi o frumoasă pomană, care asemenea a decurs în cea mai deplină pace și armonie.«

Alegeri de comiți-supremi. Știrile ce se colportază în cercurile partidului liberal vestec, că fișpan al comitatului Hunedoara va fi denumit baronul *Nopcea Elek*, fostul intendant al operei, sau deputatul mamei *Hollaky Arthur*. În comitatul Bihorului asemenea se vorbește despre alegere de fișpan. Fișpanul de acum Beothy László este candidat de vicesecretar de stat în ministerul de interne. Guvernul va instala în locul lui vre-o celebritate necunoscută din grosul majorității sale parlamentare.

Politicieni scriitori. Trei dintre exministrii Franciei se ocupă cu literatura — avînd acum destul timp liber. *Hanotaux*, fostul ministru de externe scrie deja la al treilea volum din »Biografia lui Richelieu«. Exministru *Cavaignac* se ocupă cu scrierea unui op despre »Mărirea actuală Germaniei«. Fostul ministru *Rambaud* din nou s'a reîntors la scrierea opului seu »Istoria universală«. Afară de acești exministri se mai ocupă cu literatura și fata președintelui Republicii, d-ra *Lucie Faure*, care de present scrie »Memoriile« tatălui seu. D-șoara Faure de altfel a mai publicat încă mai multe romane sub diferite pseudonime.

— Kellner, adă-mi un Knickerbein, altcum nu sînt în stare să descriu bunătatea acestei inimi de femeie.

Domnii mei, aș fi în stare să scriu șapte volume despre bunătatea acestei inimi, și patrusprăzece volume despre...

Pasere nevinovată
Tu se-i spui, că am murit.

Ah, muzica asta mă soate cu totul din concept și mă face să perd firul — de altcum foarte logic — al gândirei.

Să-i spui că am murit? Bine mă rog, dar' ce o împoartă? Voiți s'o vedeți plîngînd? Ah, lacrimile aceste atât de iefine la femei mă revolta, și aș fi în stare să mă ridic din sîriș și să-i smulg batista dela ochi și să-i spun se nu-mi facă fasoane, că n'am lipsă de lacrimile nimîrui. Aș fi în stare să mă ridic din sîriș, pe onoare, dar' mă gîndesc eară, cum ar lua-o la fugă cu toții, când ar vedea că 'ubutul decedat' se scoală din morți. Nu, scandalul asta n'am să-l fac tocmai la înmormîntarea mea, dar' d-v. încă să-mi promiteți că nu-i veți spune nimic, dar' ab-so-lut ni-mic! Mă înțelegeți?

— Kellner, adă-mi ceva amar... Karpatabitter? Bun, adă-mi, numai să fie amar...

Știi tu când te țî eam pe brațe
Și îmi jurai amor....

Banal — foarte banal!

Acordurile plîngătoare au ceva reproș... reproș se fie; nu-mi pasă...

D-șoara Ana crede că ear' 'mi-a venit în minte vre-un ideal... și se înșală. Ideal este numai unul, și acela atât de departe, încât nici-odată n'ajungi să-l cuprinzi...

Demonstrațiile Cehilor. Am amintit, că Cehii în timpul din urmă au făcut demonstrații de câte-ori li-s'a dat ocazie, în contra limbii germane. La controale militare ce s'au ținut acum de curînd, nu odată au strigat ficiorii Cehilor »zdje« în loc de »hier«. Pentru aceste »transgresiuni« mai mulți au fost și deținuți.

Acum se telegrafează din Olmütz vestea unei noue demonstrații. Într'un hotel concerta capela militară. Când a început însă a cânta marșul lui Radetzky, Cehii ce erau de față au început a fluiera și a face mare gălgăie strigînd mereu: — Pereat, Abzug!

Capela militară a fost silită a întrerupe cântarea și a se depărta. Casul însă l-a comunicat comandaiei regimentului.

Proprietar deținut. În comuna Starciova din comitatul Torontalului a fost deținut proprietarul Iosif Barasovici, spre cea mai mare surprindere a locuitorilor. Causa deținerii lui Barasovici este presupusul, că el ar fi omorît pe o rudenie a sa, al cărei cadavru s'a aflat în casa lui. Deținutul interogată fiind a spus, că rudenia lui, Iulia Negovan, umbla des pe la el și întotdeauna îi fura câte ceva. Săracă cum era se vede că altfel n'ar fi putut să-și susțină cei patru copii cu care a rămas veduvă. Alături, a spus mai departe Barasovici, încă a fost la mine și cum a venit s'a urcat în podul casei se fure grău. Eu m'am dus la ea și am început să ne certăm, apoi să ne imbrîncim. Deodată rudenia mea a călcat rîu și a picat din pod tocmai într'un fer de plug, și astfel a murit la moment.

Cercetările medicilor au constatat însă, că Iulia Negovan a murit de moarte silnică. Pieptul și amîndouă coastele îi erau rupte și la grumazi se vedeau urmele sugrămării. Toate datele cercetărilor au adevărit contra lui Barasovici, care acum stă închis în arestul din Panciova.

Călătoria unei cărți postale. Din Lipova se scrie cu data de 30 Octomvrie următoarele: Un neguțtor din Lălaș, cu numele Ad. Kohn, a comandat printr'o carte postală 2 butoaie de petrolu dela o firmă din Brașov. Căpiva ani mai târziu Kohn muri, fără a pute 'și pentru-ce n'a primit comanda făcută. Vedua Kohn se mărită și noul ei bărbat A. Feiler, fu cuprins de mare mirare, când factorul postal îi predete o carte postală, a cărei subscrisor, recunoscută de soția lui, era a fostului ei bărbat, Kohn. Feiler va fi crezut mai întăiu, că Kohn îi scrie de pe cealaltă lume în anumite afaceri comerciale secrete, dar' cetindu-o se conșine pe urmă, că e o simplă comandă făcută înainte de aceasta cu 14 ani. Ar fi interesant de a se ști, unde a petrecut această carte postală atăta timp.

Expediția lui André. De mult timp nu s'a mai vestit nimic despre îndrăznețul călător, care 'și-a luat drumul spre Polul-nordic. De curînd un alt călător, Iuliu Payer, care a luat parte la mai multe expediții atât la Polul-nordic cât și la cel sudic, a ținut o prelegere despre călătoriile sale și între altele a amintit și de André. După părerea lui, André a ajuns în vre-un virtej de vînturi care l'a aruncat spre sud-est și e probabil să fi ajuns pe pămîntul »Francisc Iosif«. Și dacă până acum cei porniți să-l caute încă nu l'au aflat, cauza este imensa mărime a teritorului

Nici-odată!

Căci e deosebite între ideal și între așa numitele vice-idealiuri.

Vice-idealurile vin și se duc, și eărăși vin și eărăși se duc.

Idealul rămîne însă vecinic; fără ideal oamenii n'ar pute să trăiască, după-cum pămîntul nu poate să existe fără soare și »Astra« fără subvenția înaltului guvern....

Ideal!

....Și era odată o fată frumoasă frumoasă. Ochii ei erau curați ca lacrimile celor umiliți și surisul ei era mai dulce ca capușinerul în care am pus numai trei bucăți de zahăr. Și era așa de frumoasă fata aceea și așa de bună, așa de nespun de bună....

Cât te-am iubit, n'o poate spune
Nimic, nimic p'acest pămînt.

Capul îmi vîște a furtună... chelnerii, biliardele, mesele se învîrtesc în un virtej nebun... ochii mă dor și 'mi-se întunecă... și în sîn 'mi-se sbuciumă ceva care trage de moarte. Aș voi să strig Țiganilor, să nu mai cînte, că prea e omorîtor să-i ascult, dar' buzele îmi sînt înțelește cu totul. Încetul cu încetul, pare-că mă cufund în adîncul unui lac întunecos... și mie nu-mi pare rău că mă cufund... și mă cufund cu ochii închiși....

Acordurile muzicii le mai aud ca prin vis, și ca prin vis aud propriul meu glas strigînd cu îndărătnicie:

Zi, Țigane!... Zi, Țigane!...

Sibiu.

Delacafenea.

FOITA „TRIBUNEI“.

Zi, Țigane!...

Noaptea târziu...

Stelele clipeșc somnoroaseși plictisite în singurătatea lor — ah, stelele cerului încă se plictisesc, când sînt singure — și luna, tot singură și ea, privește serioasă de după perdele, ear' eu... da, și eu sînt singur... și mă plictisesc... și beau...

Să mă credeți d-voastră că Delastadpark cel cu gură mare n'a avut drept când a scris că sînt două categorii de oameni: oameni cari trag la măsă, și cari trag la măsăuă.

Minciună!

Sînt trei categorii de oameni, domnii mei.

Cei dintăiu trag la măsă, cei de al doilea la măsăuă, ear' cei de a treia categorie sînt cei cari — nu trag la măsă.

Da, sînt încă oameni respectabili, cari în vreme-ce alții bat crășmele, ei se culcă și dorm și... și eărăși sînt alții nu mai puțin respectabili, cari nu trag la măsă, din simplul motiv, că de bătrani ce sînt nu mai au măsăle.

— Un capușiner!

Așa stăm cu respectabili și așa stăm cu neresp... adică de ce aș fi eu mai puțin respectabil ca cei dintăiu?

Eu, care am muncit ziua întreagă și am fost toată ziua »singur în lume«, de ce să nu mă duc eu seara cel puțin la cafenea? Acasă la mine e frig și e pustiu și nu e cine să-mi facă foc și să-mi țină de urc ca celorlalți res-

pectabili din lume, ear' aici e cald și e lume... și e fum...

Și dacă îmi aprind țigara mă uit la valurile de fum cum se întind și s'adună la o întindere leneșă și caldă, luând forme bizare, cari se schimbă la cea mai mică adiere, și sînt așa de tre-cătoare și nestatornice, — ca opinia mare-lui public.

Ah, opinia marelui public... să-mi pun zahărul în cească și să sucim o țigară. Așa. Cum să-i dăm... domnule ia uite, că n'am... asta, n'am lemnușe.

Îmi stau la dispoziție atăția termeni pentru noțiunea lemnușelor, încât când te grăbești nu mai știi pe care să-l alegi.

Lemnușe — chibrite — aprinjoare — pucioase — cătrănițe — moșini — răpăișuri — de părete frecătoare... trebuie să-mi iau resuflet, și încă nu le-am spus pe toate.

De părete frecătoare e la tot casul un termen foarte nostim și original; Un filolog voia să mă convingă că e totodată — exact.

Cu tot respectul ce am avut și voiu ave întotdeauna pentru filologie — asta una nu o pot admite.

Terminul »de părete frecătoare« e rău.

Pentru-că: întăiu și mai întăiu cine îți spune d-tale, că eu am să »frec« lemnușul tocmai de părete? Dacă de pildă 'mi-ar da de cap să-l frec de pantalon, 'i-ai zice atunci de pantalon frecătoare, ce?

Și apoi nici »frecătoare« nu e bine zis. Lemnușele pot fi cel mult »frecate de părete...« căci între frecător și frecat e diferență, o diferență atât de mare, că ar fi bună-oară între deputatul Pichler și Lepsényi. —

Se aud deja stimulările corzilor... un fior de plăcere mă cutremură... zi, Țigane!... Zi, să-mi închid ochii și să mă perd în lumea aceea fericită și nevăzută a uitărei; zi, să nu mai știu câte dureri sînt în lume, câte ticăloșii se încălzesc la soarele lui Dumnezeu sfîntul, câte miserii se ascund sub amăgitorul reflex al razelor lui; zi, și să uit durerea care a durmit cu mine în leagăn și 'mi-a sărutat fruntea și ochii înainte de ce 'mi-l'ar fi sărutat mama...

Pare-că vîd pe cineva cum zimbește: »ce-ti trimbiți durerea în lume, adevărată durere e mută«.

Foarte adevărat iubitul meu »cineva« — auzi iubitul meu — durerea adevărată e mută ales când ai cu ce să-i astupi gura...

Zi, Țigane!

Tânguitor, adorabil de tânguitor plînge viara:

Săraci cărările mele,
Cum crește iarba pe ele!

Bine zici... săraci cărările mele! Pare-că le vîd cum se încurcă și cum se perd și cum le năpădește iarba de pustii ce sînt.

'Mi-a zis odată un bătrîn binevoitor — toți bătrînii sînt binevoitori — că am să-mi mănânc viitorul. Întelegi d-voastră, că viitorul încă se poate mănca, a bună-oară cum mănăcă d-na ceea din colț cașcaval.

Întocmai!

Și când pe urmă 'ți-ai mănecat viitorul, te ștergi frumos pe buze și 'ți aprinzi o țigară.

Nu aveți idee, cât de bună-i țigara aceea, domnii mei!

N'aveți idee, să mă credeți, țigara aceea e așa de bună... așa de bună, ca inima... 'Mi-a venit în minte o inimă bună.

numit »Francis Iosif». Payer spune apoi că are nădejde, că la toamna viitoare se vor da vesti despre Andrée.

Procesul »impărțitorilor de pă-mânt». Mișcările socialiste de pe Al-föld, care au degenerat până la sânge-roase bătăi de stradă, în mare parte au fost alimentate de vestitul socialist Várkonyi, care îndemna poporul prin foaia sa »Földmivelő» să împartă între sine pământul »domnilor» avuți. Prin dogmele sale »binefăcătoare» Várkonyi și-a câștigat avere mare și simpatie la popor și — la poliție. Poliția l-a îndârjit însă mai mult și de aceea chiar pe când se pregătea să se retragă din acțiune — i-a întentat mai multe procese de agitație. Várkonyi a fugit în străinătate, dar a fost prins și trans-portat încă astă-vară în închisoarea din Ngiregyháza.

Ieri a fost transportat la Buda-pesta, unde i s-a început procesul înaintea curții cu jurați. Deodată cu Várkonyi au fost aduși pe banca acușatorilor și neobosiți colaboratori ai vestitei sale foi. Între aceștia se află și anarhistul idealist Dr. Schmitt.

Apărătorul lui Várkonyi este re-nunțatul criminalist deputatul Eötvös Károly. După o pertractare de aproape 24 de ore s'a publicat sentința. Dr. Schmitt a fost achitat, Várkonyi con-damnat la 10 luni arest ordinar și câte 100 fl. amendă la fiecare articol încriminat.

Prețul medicamentelor se schimbă cu începutul anului viitor. Conform »listei de prețuri a medicamentelor», care conține 320 de prețuri modificate, dintre care 136 vor fi mai ieftine și 184 mai scumpe. Apotecarii la tot cazul nu se pot plânge pentru noua reformă, căci medicamentele cele mai mult folosite în general se vor scumpi.

Cu schimbarea prețurilor la medi-camente se schimbă și forma sticlelor în care vor fi servite. Așa de pildă medi-camentele folosite la părțile exterioare ale bolnavilor se vor servi în sticle șese-unguliare, ale căror prețuri diferă din-tre 10—40 cr.; se înțelege numai în ca-surile când sticlele vor fi albe, căci dacă acele vor fi colorate, apotecarii pot cal-cula încă odată atât. Cu un cuvânt medicamentele mai scumpe se vor servi în sticle mai scumpe și toată mângă-ierea bolnavilor va fi, că vor primi sticle în 6 unghieri.

Postăriță conștientioasă. Toți cei-ce reclamă cu insistență ca la femeile se-i aibă partea lor în oficii publice se pot convinge din întâmplarea următoare despre îndreptățirea complesantelor lor re-clame:

La un oficiu postal din sudul Fran-ciei s'au îmbolnăvit pe neașteptate doi funcționari și toată munca oficială a rămas pe capul bietului șef. Soția șefu-lui după-ce câteva zile a așteptat cu pa-ciență sosirea soțului seu iubii la prânz, într-o zi și-a pierdut răbdarea și a mers în oficiu să afle motivul nesuferitei așteptări — chiar la prânz. Ajungând la oficiu abia a înțeles cauza întârzierii și imediat și-a uitat și de prânz și de soț și s'a așezat lângă un tânăr funcționar, ca să-i ajute să isprăvească odată res-tanța de lucru. Soțul s'a bucurat mult de această laudabilă sirguință a neve-stei sale și imediat după-ce a observat că soția lui a isprăvit lucrul început, i-a predat un morman de scrisori și de cărți de corespondență ca să le sorteze și să le stampileze. După vre-o două ciasuri șeful în credință, că iubita lui soție a isprăvit lucrul ce i-a încredințat, s'a apropiat de ea și o invită la prânz. Mare i-a fost mirarea, când a văzut, că soția lui abia a isprăvit cu câteva cărți po-stale. A rămas însă încremenit de mi-rare când a observat, că soția lui în cre-dință, că asta e acum datorința ei, s'a apucat și a cetit fiecare carte postală nu din curiozitate — precum ar crede vre-un necomplasant — fără ca să îndrepte și să coregească greșelile ortografice și gra-maticale ce le-a aflat în textul cărților postale.

10.000 mărci mâncate de un câne. Șeful unei case de bani din Ber-lin a îndurat o ne mai pomenită per-dere. Pe când era ocupat cu revidarea casei, cineva îl chemă afară pentru câ-teva momente. Cânela rămânând singur sări pe masa de scris, miroasă în dreapta și în stânga, până dete cu botul de un pachet cu bancnote germane în valoare de 10.000 mărci. Crezând că e ceva gu-stos de mâncare începă a roade la banc-note. Când șeful se reîntoarce în odaie, abia câteva bucați puțin se scoată din gura cânelui, celelalte toate le-a fost în-ghițit.

Rochii moderne. Fie cineva ori-cât de neîmpăcat dușman al modei, dacă este candidat de înșurătoare de sigur că va primi cu bucurie moda după care se fac rochiile d-soarelor din Bretagne. Anume d-soarele de acolo la anumite sărbători poartă rochii roșii cu galoane (șinoare) albe și galbene. Fiecare galon alb înseamnă 100 franci, ear' cel galbin 1000 franci. Fiecare fată își așează pe rochie atâtea galoane albe sau galbene câte sute sau mii de franci are ca — zestre. În Bretagne dar' nu e lipsă să umble candidatul de înșurătoare 7 sate și 7 orașe până află zestrea fetei pe care vrea să o pețesească.

Domnișoară — docent - privat. Universitatea din Berna își are deja »specialitatea» sa aleasă din fermecătorul sex frumos. D-soara Dr. A. Tumarkin a fost denumită ca docent-privat la uni-versitate. În zilele trecute rectorul a publicat în foaia oficială a orașului ur-mătorul anunț:

»Îmi permit a invita p. t. publicul la prima prelegere intitulată »Goethe despre dramă», ce o va ține d-soara Dr. A. Tumarkin, docent-privat. Prele-gerea se va ține la 29 Octombrie în sala nr. 6, la orele 11 a. m.

Publicul a manifestat atât de mult interes față de prelegerea d-soarei Dr. încât sala s'a dovedit prea mică și d-soara a trebuit să vorbească în aula universității. Cu toate-că gingășia fe-menină s'a manifestat cu deosebire în glasul tremurător al d-soarei profesor, prelegerea a fost mult aplaudată.

D-soara Tumarkin s'a născut în Odessa și a studiat în Berna.

Cu ocasiunea expoziției millenare a fost premiat isvorul apei minerale »Franz Josef», între apele omogene, cu medalia cea mai mare millenară și cu o prea înaltă distincțiune din partea Maiestății Sale. Ca dosă normală este deajuns a se lua dimineața un păhar pe stomachul gol.

ECONOMIE.

Cuota. Din nou se apropie finitul unui încălcat act al nesfârșitei comedii intitulată »Pertractările pentru quota Au-stro-Ungariei». Nenorociții actori, numiți »membri ai comisiunilor pentru statori-re-a cuotei» se vede că au obosit în pre-darea rolurilor ce le prescriu autorii — guvernele din Viena și Pesta — acestei prea caraghioase comedii.

Un an întreg s'au plimbat membrii comisiunilor din Viena la Pesta și din Pesta la Viena, pentru-ca să declare și acolo și aici, că — nu se pot înțelege în statorirea cuotei. Acum apropiându-se sfârșitul anului, trebuie să facă vre-o schimbare și în jocul comediei, căci alt-fel își perd angajamentul și spriginul buimăciturii publice.

Acum vestese anume din Viena, că comisia austriacă nu va mai veni la Pesta — să pertracteze. Comisia ungară în urma acesteia va enunța simplu, că nu primește raportul statorit de austriaci, după care Ungaria ar avé să plătească 38%. Comisia ungară va comunica apoi această »hotărîre» parlamentului ungar și comisia austriacă va face tot astfel, comunicând parlamentului austriac, că pertractările au rămas fără rezultat.

Cu aceasta misiunea celor două de-putați pentru cutoa ar fi încheiată. Va rămâne ca din nou Coroana să decidă și să stabilească raportul cuotei pentru anul viitor. Se vestește, că decisiul Co-roanei se va publica în săptămâna Cră-ciunului și va enunța, că provisoriu de până acum mai rămâne încă un an.

Așa știu conducătorii monarhiei noastre să reguleze afacerile țerei. Și apoi se mai spună cineva, că nu sunt iscusii...

Din public. *)

Mulțumită. **)

Subscriși, în numele comitetului »Reu-niunei sodalilor români din Cluj», exprimăm ferbinta mulțumiri onorabilei direcțiuni a in-stitutului »Economul» din loc, care considerând starea nefavoritoare materială, în care se află reuniunea noastră, ni-a dat un ajutor de 20 fl., dând prin această faptă un exemplu demn de a fi imitat și din partea altor asemenea institute naționale, față cu această reuniune, care aici în centrul culturai maghiare, are de a purta cea mai grea luptă întru promovarea intereselor industriale naționale și românești.

Din sedința comitetului ținută în Cluj, la 23 Octombrie st. n. 1898.

Alexandru Nemeș, Iacob Murășan,
v.-președinte reu-niunei. secret. reuniunei.
Andrei Casian, Alex. Hurdueș,
cassarul reun. controlorul reun.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aces-ta redacțiunea nu e responsabilă.

**) Celelalte ziare române încă sunt ru-gate a publica în prețurile coloane această mulțumită.

Tribuna Literară.

INFORMAȚIUNI.

A apărut și ni-s'a trimis la redac-ție: »Die Honterus-Jubelfeier und die sächsischen Vereine» în Kronstadt (19—23 August 1898). — Raport festiv cu 6 ilustrațiuni, de prof. Lutz Korodi — Brașov, 1898. Editura H. Zeidner.

O carte a cărei idee merită să fie imitată. Cuprinsul ei, consacrat sărbă-rilor comemorative este instructiv și pentru noi.

„Călimdarul Poporului“

pe
1899.

»Călimdarul Poporului» pe 1899 e apreciat foarte bine, atât în presa de aici, cât și în România.

Eată aprecierea ce i-o face revista literară »Floare albastră»:

E anotimpul călimdarelor.
În românește până acum n'a apărut decât acesta, și probabil că el va fi până la sfârșit cel mai potri-vit scopului pe care și-l-a propus, dintre toate călimdarele cari vor apăre de acum înainte în țeară.

Această specialitate de publicistică a ajuns în vremea din urmă un fel de mijloc de speculă. Se pune materia că-lindaristică, vre-o câteva anecdote, câ-teva nuvele și poezii ca vai de lume, și eată călimdarul gata.

Publicația »Tipografiei» din Si-biu face o fericită excepție și me-rită să o relevăm. »Călimdarul Poporului» e, cu adevărat, scris pentru poporul român, e o mică cronică a evenimentelor petre-cute în țările locuite de Români, un modest dar puternic îndbold de îmbărbătare la luptă, de în-flăcărare a sentimentului pa-triotic.

Din cuprinsul literar remarcăm »Răvașul nostru», cronică mișcării naționale de peste munți, dela Septem-vrie 1897 până la Septembrie 1898.

Poesiile, anecdotele, nuvelele, tot ce formează cuprinsul literar al călimda-rului, sunt scrise într-o limbă frumoasă, simplă, curgătoare, așa cum vorbește țărânul român.

Redactorii »Tribunei», cari au redijăat compunerea acestui călimdar, pot să fie mândri de modesta lor lu-crare. În tenut labor.

Așa modest cum este »Călimda-rul Poporului» va fi încă unul din puternicele mijloace de educație na-țională, și ca Români trebuie să încurajăm tot ce se produce în direcția aceasta.

Bibliografie.

A apărut: **Zarandul și Munții Apuseni ai Transilvaniei.** Des-criere de **Silvestru Moldovan.** O fru-moasă carte de 303 pagini și împodobită cu 9 ilustrații și o schiță. Cartea cu-prinde descrierea unuia din cele mai interesante ținuturi românești, care în limba română, în întregimea lui n'a fost descris nici-odată. Descrierea se face în formă de călătorie, întretesută cu mai multe frumoase legende despre unele piscuri, isvoare, apoi descrierea portu-rilor țărânești, etc. Ilustrațiile sunt foarte frumoase. Peste tot cartea e foarte in-structivă și se recomandă pentru biblio-tecele școlare și private. Se află de vânzare la librăria noastră. Prețul 1 fl. și 5 cr. porto.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Duminecă, 6 Noembrie n.

La 3 ore după amiază:

Der Obersteiger.

Operetă în 3 acte, de M. West și I. Held.

Seara la 7 ore:

Der lustige Krieg.

Operetă în 3 acte, de I. Strauss.

Luni, 7 Noembrie n.

Der Vogelhändler.

Operetă în 3 acte, de Zeller.

Începutul la 7 ore seara.

Sosiți în Sibiu.

În 5 Noembrie n. 1898.

Hotel »Impăratul Romanilor»: Dr. Lindner, profesor din Cluj; d-na Bors, privatieră din Sint; Reich, capelan, Péterny, căpitan, din Mediaș, Gmei-ner, căpitan, Schima, locotenent, din Alba-Iulia; Lendvay, protopretor din Sighisoara; Gross, ne-guțetor de lemne din Brașov; Dr. Melz, depu-tat dietal, Mandel, inginer, Gömöry, oficial, din Budapesta; Ungar, Kürschner, din Budapesta; Kabdebo, Wolfram, Klein, Király, Schmidt, din Viena, Deutsch din Alba-Iulia, comercianți.

Hotel »Neurhrer»: Doboly din Vereșeg-y-háza, Nemeș din Păuca, proprietari; Dikmann, Perlatits, din Viena, comercianți.

Hotel »Meltzer»: Rosler, comerciant din Bistrița; Mühlthaler, oficial, Péntek, faur, din Sebeșul-săseș; Klonpe, fabricant din Brașov.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Balteș
Proprietar: Pentru »Tipografia», societate pe acțiuni: V. H. Dressand.

Avis important!

Am onoare a aduce la cunoștința on. public, că la

5 NOEMVRIE

am deschis

„HOTELUL CAROL“

Casă de primul rang, situată în

BUCUREȘTI, STRADA LIPSCANI

în centrul cel mai comercial al capitalei și în apropiere de ministere, parlament, palatele de justiție, poșta și telegraf, cassa de depunere, bănci, etc.

Acest nou hotel are numeroase camere și saloane luxos și confortabil mo-bilate, sală de restaurant, salon de lectură, telefon, băi, etc., încât nu va lăsa nimic de dorit în ceea-ce privește cerințele moderne ale confortului.

Restaurantul hotelului este provăzut cu o bucatărie franceză și română din cele mai alese și bine îngrijite, ear' vinurile și celelalte consumațiuni ce se vor servi vor fi numai naturale.

Serviciu prompt. — Prețuri moderate.

Cu deosebită stimă

O. G. Ilescu,

antreprenor.

[1964] 1—5

Școala de viierit

din »Sándortelep» în Neoplanta (Neusatz) lângă Dunăre (Ungaria)

expune pentru vânzare — cu termenul de livrare în Noembrie a. c. și în primăvara anului 1899 — următoarele sorte din producțiunea anului acesta și anume:

1 milion de altoi în lemn,

300.000 de altoi în verde.

Toți altoii sunt nobilitați în trupine de Riparia, Portalis, Rupestris și Solonis de cel mai bun soi și în o variație atât de abundată cum nici o altă școală de viierit nu poate oferi. Mai departe se află de vânzare peste

150.000 butuci de viță

Riparia, Portalis, Rupestris, Solonis și diferite Hybride din cele mai excelente. Apoi

3 milioane vârstare

1½ milioane rădăcini de viță de viie

pentru altoi și pentru trebuințele școliei, se vând cu prețuri foarte moderate.

Pentru plantarea viilor în pământ nășipos sau pentru prelucrarea cu carbonat sulfuric se află de vânzare cu prețuri foarte moderate o sortă foarte frumoasă de așa numită »rădăcină de viie europeană» recunoscută ca una dintre cele mai bune sorte din țeară și din străinătate.

La cerere cei interesați pot primi roul catalog pro 1898/99, în care vor afla descrierea calității și a culturai tuturor sortelor expuse pentru vânzare. Ori-ce informații speciale la cerere dă cu plăcere proprietarul școliei

Alex. Adamovich,

mare comerciant de vinuri în Neusatz (Neoplanta) lângă Dunăre (Ungaria).

NB. Tuturor celor-ce doresc să-și câștige trupini pentru altoire și de cele americane, le recomand să cerceteze personal stabilimentul meu, care prin bogăția sortelor ce conține s'a făcut vrednic de toată atențiunea.

[1952] 1—6

»Tipografia», societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articoli istorici-politici

de
Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelenți articoli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

La »Tipografia», societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de »Asociațiunea transilvană pentru literatura ro-mână și cultura poporului român»

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanul.

Acest op, care se extinde pe 216 pagine, cu-prinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 60 cr. plus 10 cr. porto.

A III-a loterie priv. reg. ung. de clasă.

În decursul tragerilor de până acum mai mulți cumpărători de losuri dela noi au făcut câștiguri principale de

20.000, 10.000, 5000, 2000 cor.

și nenumărate câștiguri secundare de

[1894] 8—12

1000, 500 și 200 cor.

A țiel colectura noastră se prezintă ca

cea mai norocoasă în toată Transilvania.

Pentru aceasta recomandăm tuturor să cumpere losuri la noi pentru prima tragere a loteriei de clasă III., ce se va începe

deja cu 17 Noembrie,

căci spre acest scop fi stă la dispoziție cea mai bogată colecțiune de numeri. În ciclul acesta câștigă

chiar jumătate din losurile distribuite,

astfel încât tot la al doilea los cade un câștig inevitabil, dintre cari cel mai norocos e de

un milion de coroane.

Fiecare l s joacă — câtă vreme nu e tras — de șese-ori și costă pentru prima tragere:

Un los întreg 0 jumătate

fl. 6.— fl. 3.—

Un pătrar Un octav

fl. 1.50 fl. —.75

Iacob L. Adler & fratele,

colectură principală

a loteriei de clasă priv. reg. ung.,
Sibiu, Piața-mare nr. 1.

